

ser jeg ikke; thi det Lønningstillæg, hvorom Tale er, baade i det foreliggende og i det paatænkte Forslag, er en midlertidig Foranstaltning, som man under alle Omstændigheder maatte falde et Dyrtidstillæg. Da nemlig, som bekendt, Statskassen hjælper til at lønne Lærerne gennem Skolefonden og hjælper til at pensionere de ældre Lærere og Enkerne og til at udbetale Alderstillæg til de fungerende Lærere, altsaa faktisk virkelig hjælper til at lønne Lærerne, saa ser jeg ikke, hvad der skulde være til Hindre for, at den ogsaa gav et Dyrtidstillæg til dem. Her er ikke Tale om at indføre nye Principer, her er kun Tale om at give flere Penge, naar man fra alle Sider er tjender, at det er nødvendigt, at disse Penge gives. Det er vel blevet høvedt og udtalt, at det i Grunden er Kommunens Sag at gjøre Noget for Lærerstandens. Det er de Mindretal udtaler dette, og man har jo hørt det udtale tidligere. Jeg tror nu ikke, at denne Stilling kan holdes. Saa længe nemlig Staten staar i det Forhold til Skolen, som den nu staar, og saalænge den bevarer dette Forhold, maa det anses for Statens Pligt ikke blot paa den ene Side at drage Omsorg for, at Skolen opfylder de Fordringer, man kan stille til den, men ogsaa at selve Skolen er stillet saaledes, at den kan opfylde disse Fordringer; men dette Sidste er netop det, som det vil komme til at storte paa, dersom man ikke uden altsaa lang Tid og nogenlunde energisk griber ind i og retter det Misforhold, som nu er tilstede. Man har jo gjentagne Gange set, at Kirke- og Undervisningsministeriet har maattet give Tilladelse til at ansætte Føll i Livsstillinger, som man under normale Forhold paa ingen Maade vilde have givet en saadan Stilling, og det maa aabenbart anses for at virke skadeligt for Skolen, hvis man skal vedblive at gaa den Vej synderlig længe. Det er altsaa aabenbart, at Staten her maa have en Forpligtelse til at træde til, og jeg kan derfor ikke give Mindretallet Ret, naar det siger, at det dog til Syvende og Sidst er Kommunens Sag at hjælpe. En anden Sag vilde det jo være, dersom man var kommen til en Ordning af Skolen, saaledes at den i ret egentlig Forstand var bleven en Kommuneskole, saa maatte det blive noget anderledes, og saa vilde Ansvar og ogsaa i væsentlig Grad falde paa et andet Sted. Jeg vil dog bemærke, at naar jeg udtaler dette, mener jeg paa ingen Maade, at det vil blive saa overmaade let et Ansvar for Kommunen, naar den ikke gjør, hvad den fornuftigvis bør gjøre, forinden der bliver lagt et tvingende Tryk paa den. Idet jeg altsaa vil tilraade det høie Thing at gaa ind paa det Forslag, som er stillet under Nr. 2 til § 21, skal jeg tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at den antydede Sum er for lille. Der er allerminst cirka 600 Lærere embeder paa Landet i Danmark, som ere lønede under 800 Kr., og skal der være Tale om at hjælpe de lavest Løn-

nede, maa man aabenbart komme til at hjælpe alle dem, der ikke have 800 Kr. i Løn. Det er at gaa saa lavt, som det paa nogen Maade kan anses for forsvarligt. Dersom man vilde give hver af dem — jeg sætter det kun efter et Stjern — til Exempel 200 Kr., vilde dette allerede kræve en Sum af 160,000 Kr. Jeg vil derfor haabe, at hvis Thinget skulde gaa ind paa det foreliggende Forslag, hvis det skulde komme til den Erkjendelse, at man dog hellere burde gjøre Lidt for de lavest Stillede end slet Intet, og saa vente paa mere gennemgribende Reformere i Fremtiden, man da ved Finantslovens 3die Behandling vil komme til at forhøje Summen til 150,000 Kr. eller 160,000 Kr., som forekommer mig at være det mindste Beløb, der kunde være Tale om, naar det skulde gjøre nogen Nytte. Jeg skal saaledes med dette Par Ord anbefale Forslaget til Thinget.

Fugerslev: Jeg ønsker at gjøre nogle Bemærkninger om det, Flertallet har udtalt med Hensyn til det kgl. Theater. Idet jeg i Øvrigt i det Hele slutter mig til, hvad Mindretallets erede Ordfører har udtalt, skal jeg gaa lidt nærmere ind paa nogle af de omtalte Poster. Først udtaler Flertallet, at det er udrykkelig anerkjendt ved Forhandlingen om en Bevilling paa 77,000 Kr., at der ikke kan raades over Reserverkapitalen uden Bevilling herfra. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at jeg tror slet ikke, at en saadan Anerkjendelse laa i, at denne Bevilling blev søgt og givet; Bevillingen blev søgt og givet, fordi Bygningen af Maskineriet var forudsat at skulle afholdes i Genhold til Theaterloven, og de Udgifter, som skulde følge af Theaterloven, kunde ganske vist ikke afholdes af Reserverfonden, derfor var det, man søgte Bevillingen til disse 77,000 Kr., som Ministeren søgte eller rettere modtog; thi oprindeligt søgte han dem ikke. Jeg tror ikke, at der deraf, at denne Bevilling er modtagen, kan slutes Noget med Hensyn til Stillingen i det Hele taget, og Administrationens Ret til at forbruge af Theatrets Reserverkapital. Jeg skal ikke forbyde mig i dette Spørgsmaal, jeg vil kun nøies med at markere denne Menighed, idet Ordføreren har ment, at det var bedst at lade Spørgsmaalet staa hen, fordi det er Gjenstand for Underøgelse andtets. Jeg skal altsaa ikke komme nærmere ind paa det; jeg vil kun bemærke, at jeg ikke er enig med ham, idet han har sagt, at i det, at man har taget denne Bevilling til Maskineriet, ligger der deri en Anerkjendelse af, at man i det Hele er nødt til at tage Bevillinger for Alt, hvad der forbruges af Reserverfonden, som jeg antager kan forbruges under Theatrets Drift uden Bevilling, hvis det er fornuddent. Med Hensyn til Bevillingen af 77,000 Kr. til Maskineriet kan det maasse interessere de Derrere at høre, at denne Bevilling ikke er overstreden, tværtimod, den er ikke gaet med, og da Theatrets Historie har været saa rig paa Over-